

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 554/2015-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. apríla 2016 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka (sudca spravodajca), zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Petra Brňáka prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKČIA], zastúpenej advokátkou JUDr. Martou Huttovou, Bezekova 13, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 158/2010 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKČIA] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 158/2010 porušené boli.

2. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Malacky povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 355,73 € (slovom tristopäťdesiatpäť eur a sedemdesiattri centov), ktoré je Okresný súd Malacky povinný vyplatiť na účet jej právnej zástupkyne JUDr. Marty Huttovej, advokátska kancelária, Bezekova 13, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 554/2015-12 z 9. decembra 2015 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), postupom Okresného súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 158/2010 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že sťažovateľka je v procesnom postavení odporkyne účastníčkou napadnutého konania o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému [REDAKOVANÉ] (ďalej len „maloletý“), ktoré začalo

na základe návrhu [REDACTED] (ďalej len „navrhovateľ“) podaného na Okresnom súde Bratislava V. Na základe sťažovateľkou vznesenej námietky miestnej nepríslušnosti z 25. apríla 2010 bol návrh postúpený miestne príslušnému okresnému súdu, kde je vedený pod sp. zn. 5 C 158/2010. Okresný súd vo veci meritórne rozhodol rozsudkom č. k. 5 C 158/2010-84 z 20. januára 2011 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“), ktorým manželstvo sťažovateľky a navrhovateľa rozviedol a zároveň rozhodol o úprave práv a povinností k maloletému. Proti rozsudku okresného súdu v časti týkajúcej sa úpravy práv a povinností rodičov k maloletému sa navrhovateľ odvolal. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na základe odvolania navrhovateľa uznesením sp. zn. 6 Co 30/2011 z 12. septembra 2011 rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresný súd po zrušení jeho rozhodnutia odvolacím súdom a vrátení veci na ďalšie konanie uznesením z 20. júna 2012 nariadil znalecké dokazovanie, ustanovenému znalcovi však neurčil lehotu na vypracovanie znaleckého posudku. Znalec podal znalecký posudok až po dvoch rokoch.

3. Sťažovateľka poukazuje na neúmernú dĺžku napadnutého konania, v ktorom sa viac ako 5 rokov rozhoduje o úprave práv a povinností rodičov k maloletému na čas po rozvode, čo nie je možné považovať za rozhodovanie v primeranej lehote. Podľa sťažovateľky *„Napriek tomu, že sa do odstránenia prieťahov v konaní vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 5C 158/2010 zaangažovala aj verejná ochrankyňa práv, k týmto prieťahom dochádza naďalej. Sudca, ktorý vybavuje vec koná nesústredene a bezdôvodne vec neustále odročuje. Výsledkom takéhoto postupu súdu je to, že takmer 5 rokov od rozvodu môjho manželstva nie je rozhodnuté o tom, ktorý z rodičov sa bude osobne starať o môjho maloletého syna Jozefa a ako bude upravená voči nemu aj vyživovacia povinnosť.“*

4. Sťažovateľka na základe uvedeného navrhla, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, prikázal okresnému súdu v tejto veci

konat' bez zbytočných priet'ahov, priznal s'ťažovateľke primerané finančné zadost'učinenie v sume 2 500 € a náhradu trov konania v sume 355,73 €.

5. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom listom sp. zn. Spr 2018/16 z 8. februára 2016, a právna zástupkyňa s'ťažovateľky k vhodnosti ústneho pojednávania listom z 9. februára 2016.

5.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení k veci konštatoval, že „*vzhľadom na kritickú personálnu situáciu v obsadení súdu sudcami, považujem úkony v predmetnej veci za konformné s požiadavkou plynulosti konania. Dlhšie zdržanie som zaznamenal najmä v súvislosti so znaleckým dokazovaním. Z týchto dôvodov navrhujem s'ťažnosť s'ťažovateľky zamietnuť.*“. Zároveň pripojil rozbor úkonov v napadnutom konaní a oznámil, že netrvá na ústnom pojednávaní pred ústavným súdom.

5.2 Právna zástupkyňa s'ťažovateľky vo svojom stanovisku doručenom ústavnému súdu 9. februára 2016 uviedla, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania.

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti s'ťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

7. Z obsahu s'ťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu súdneho spisu vzťahujúceho sa na vec s'ťažovateľky ústavný súd zistil tento priebeh a stav napadnutého konania:

Dňa 22. júna 2010 bola vec sťažovateľky postúpená z Okresného súdu Bratislava V miestne príslušnému okresnému súdu.

Dňa 14. júla 2010 okresný súd uznesením ustanovil maloletému kolízneho opatrovníka.

Dňa 23. septembra 2010 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré po vypočutí právnych zástupcov účastníkov bolo odročené na 2. november 2010.

Dňa 2. novembra 2010 okresný súd odročil nariadené pojednávanie na žiadosť právnej zástupkyne sťažovateľky na 20. január 2011.

Dňa 20. januára 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okresný súd rozhodol rozsudkom o rozvode manželstva a o úprave práv a povinností rodičov k maloletému.

Dňa 22. júna 2011 bol spis z dôvodu navrhovateľom podaného odvolania predložený krajskému súdu.

Dňa 12. septembra 2011 krajský súd uznesením sp. zn. 6 Co 30/2011 zrušil rozsudok okresného súdu v napadnutej časti úpravy práv a povinností k maloletému a vec v uvedenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 22. septembra 2011 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 2. januára 2012 okresný súd nariadil pojednávanie na 31. január 2012. Zároveň žiadal zamestnávateľov účastníkov konania o oznámenie ich priemerného zárobku.

Dňa 30. januára 2012 sťažovateľka ospravedlnila neúčast' na nariadenom pojednávaní z pracovných dôvodov a žiadala pojednávanie odročiť na iný termín.

Dňa 31. januára 2012 okresný súd odročil pojednávanie na 6. marec 2012.

Dňa 6. marca 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktoré sa sťažovateľka nedostavila z dôvodu práceneschopnosti. Okresný súd odročil pojednávanie na 29. marec 2012.

Dňa 29. marca 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré po vypočutí účastníkov a ich právnych zástupcov bolo odročené na 3. máj 2012.

Dňa 30. apríla 2012 navrhovateľ doručil návrh na vydanie predbežného opatrenia o úprave styku s maloletým.

Dňa 2. mája 2012 sťažovateľka doručila návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 3. mája 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito pre účel nariadenia znaleckého dokazovania a rozhodnutia o predbežnom opatrení.

Dňa 25. mája 2012 okresný súd uznesením nariadil predbežné opatrenie o úprave styku navrhovateľa s maloletým a zároveň zamietol návrh sťažovateľky na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 18. júna 2012 sa sťažovateľka odvolala proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia.

Dňa 20. júna 2012 okresný súd uznesením nariadil znalecké dokazovanie.

Dňa 25. júla 2012 okresný súd zaslal spis ustanovenému znalcovi na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 21. augusta 2012 ustanovený znalec vrátil spis okresnému súdu.

Dňa 7. septembra 2012 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Dňa 28. septembra 2012 krajský súd uznesením sp. zn. 3 Co 419/2012 potvrdil uznesenie okresného súdu v časti zamietnutia návrhu sťažovateľky a vo vyhovujúcej časti ho zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Dňa 3. októbra 2012 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 10. októbra 2012 spis bol opätovne zaslaný súdnemu znalcovi.

Dňa 12. novembra 2012 sťažovateľka doručila námietku zaujatosti proti ustanovenému znalcovi.

Dňa 3. decembra 2012 okresný súd vyzval znalca, aby sa vyjadril k námietke zaujatosti.

Dňa 3. januára 2013 sa znalec vyjadril k námietke zaujatosti.

Dňa 30. januára 2013 okresný súd uznesením rozhodol o nevyhlúčení ustanoveného znalca z konania.

Dňa 21. februára 2013 sa sťažovateľka odvolala proti uzneseniu o nevyhlúčení znalca.

Dňa 7. marca 2013 okresný súd predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Dňa 20. mája 2013 bol spis vrátený okresnému súdu spolu s uznesením o odmietnutí odvolania (okresný súd nesprávne poučil účastníkov o možnosti podať odvolanie proti uzneseniu o nevyhlúčení znalca).

Dňa 27. júna 2013 bol spis opakovane zaslaný súdnemu znalcovi.

Dňa 30. januára 2014 okresný súd požiadal znalca o informáciu o stave vypracovania znaleckého posudku.

Dňa 18. marca 2014 ustanovený znalec doručil požadovanú informáciu.

Dňa 25. augusta 2014 okresný súd urgoval znalca na predloženie znaleckého posudku.

Dňa 13. októbra 2014 okresný súd opätovne urgoval znalca na predloženie znaleckého posudku a určil mu konečnú lehotu na jeho vypracovanie do 31. októbra 2014.

Dňa 21. októbra 2014 znalec doručil vypracovaný znalecký posudok.

Dňa 23. októbra 2014 okresný súd vyzval účastníkov na vyjadrenie k znaleckému posudku.

Dňa 27. novembra 2014 okresný súd priznal znalcovi znalečné.

Dňa 30. decembra 2014 okresný súd nariadil pojednávanie na 27. január 2015.

Dňa 15. januára 2015 okresný súd na žiadosť právnej zástupkyne sťažovateľky zrušil nariadený termín pojednávania a odročil ho na 24. február 2015.

V dňoch 24. februára 2015, 9. apríla 2015 a 16. júna 2015 okresný súd uskutočnil pojednávanie vo veci. Termín pojednávania nariadený na 16. júl 2015 okresný súd zrušil na žiadosť právnej zástupkyne navrhovateľa.

Dňa 1. októbra 2015 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 22. október 2015 pre účel vyhlásenia rozsudku.

Dňa 22. októbra 2015 okresný súd na pojednávaní vyhlásil meritórny rozsudok.

Dňa 19. novembra 2015 okresný súd uznesením opravil dátum vyhlásenia rozsudku.

Dňa 14. januára 2016 bol spis z dôvodu účastníkmi podaných odvolaní predložený krajskému súdu.

III.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1 a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

9. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 158/2010 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná...

11. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

12. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou,

účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, pričom tento účel možno dosiahnuť zásadne až právoplatným rozhodnutím (mutatis mutandis II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, III. ÚS 116/02).

13. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

14. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania je úprava práv a povinností k maloletému, t. j. vec, ktorej povaha si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (mutatis mutandis I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00).

15. Posúdením napadnutého konania podľa prvého kritéria ústavný súd dospel k záveru, že preskúmané konanie, ktorého predmetom je rozhodovanie o úprave práv a povinností rodičov k maloletému, nie je po právnej stránke zložitú. Obdobné spory tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej agendy okresných súdov, pričom k tejto problematike existuje v zásade ustálená judikatúra všeobecných súdov. Určitý stupeň faktickej zložitosti mohol súvisieť s potrebou nariadenia znaleckého dokazovania, avšak zdĺhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať iba na vrub tejto skutočnosti.

16. Pri hodnotení ďalšieho kritéria, teda správania s'ťažovateľky v preskúmanom konaní, ústavný súd zistil, že aj s'ťažovateľka čiastočne prispela svojím správaním

k celkovej dĺžke napadnutého konania. Ústavný súd v tomto smere poukazuje najmä na opakované žiadosti sťažovateľky a jej právnej zástupkyne o odročenie nariadených pojednávaní (pojednávaná nariadené na 2. november 2010, 31. január 2012, 6. marec 2012 a 27. január 2015), ktoré museli byť z tohto dôvodu zrušené, resp. odročené. Uvedené skutočnosti nepochybne mali dopad na celkovú dĺžku trvania konania, na čo ústavný súd prihliadol pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

17. Napokon ústavný súd posudzoval samotný postup okresného súdu v napadnutom konaní a v tejto súvislosti zistil, že negatívny dopad na plynulosť posudzovaného konania mala jednak nečinnosť okresného súdu v zistenom období, ale aj jeho neefektívna a nesústredená činnosť.

18. Pasivitu okresného súdu prejavujúcu sa nečinnosťou bez existencie zákonnej prekážky v rozsahu približne štyroch mesiacov zistil ústavný súd v období od 22. septembra 2011, kedy bol spis vrátený z krajského súdu, do 31. januára 2012, keď okresný súd uskutočnil vo veci pojednávanie.

19. Ústavný súd pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, pre ktoré sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (napr. I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07, III. ÚS 109/07).

20. Neefektívnosť postupu okresného súdu vyplýva najmä zo skutočnosti, že pri nariadení znaleckého dokazovania okresný súd neurčil ustanovenému znalcovi lehotu na vypracovanie znaleckého posudku, pričom v dôsledku nedostatočne razantného využívania poriadkových opatrení okresným súdom trvalo vypracovanie znaleckého posudku ustanoveným znalcom viac ako dva roky.

21. Všeobecný súd vzhľadom na jeho povinnosť organizovať procesný postup v súdnom konaní tak, aby sa čo najskôr odstránil ten stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie, zodpovedá za adekvátne a účelné využitie procesných prostriedkov, ktoré mu na tento účel zákon zveruje (vrátane poriadkových opatrení v zmysle § 53 Občianskeho súdneho poriadku), aj vo vzťahu k súdnemu znalcovi. Všeobecný súd v rozsahu svojej právomoci nesie zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu znalca pri vypracovaní znaleckého posudku (III. ÚS 111/01). V tomto prípade sa tak nestalo, čo malo za následok vznik pried'ahov v konaní aj v rámci fázy znaleckého dokazovania.

22. Napokon ústavný súd poukazuje aj na nesústredený postup okresného súdu, ktorý v uznesení o nevyhlúčení znalca z konania uviedol nesprávne poučenie o možnosti podať proti takému uzneseniu opravný prostriedok, ktorý sťažovateľka aj využila, pričom jej odvolanie muselo byť z dôvodu jeho neprípustnosti odvolacím súdom odmietnuté.

23. Obranu predsedu okresného súdu, ktorý poukázal na „*kritickú personálnu situáciu v obsadení súdu sudcami*“, *nebolo možné akceptovať*. V súlade s medzinárodným štandardom uplatňovania dohovoru platí, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť súdne konanie, ho nezaväzuje zodpovednosti za zbytočné pried'ahy v súdnom konaní (III. ÚS 17/02). Námietka nedostatočného personálneho obsadenia súdu a vo väzbe na to neprimeraného zaťaženia sudcov pri vybavovaní agendy nepredstavuje dôvody, ktoré by mohli byť interpretované inak než technické a organizačné problémy, ktoré však nemôžu ísť na ťarchu účastníka, ktorý od súdu právom očakáva ochranu svojich práv v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, resp. bez zbytočných pried'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

24. Z uvedených dôvodov ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných pried'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

25. Vzhľadom na to, že vo veci sťažovateľky okresný súd meritórne rozhodol rozsudkom z 22. októbra 2015, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

26. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie. Sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 500 € vzhľadom na povahu napadnutého konania a jeho neúmernú dĺžku.

27. Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, najmä na dĺžku napadnutého konania, v ktorom bolo v čase vydania tohto nálezu už meritórne rozhodnuté (i keď zatiaľ nie právoplatne), ako aj s prihliadnutím na podiel sťažovateľky na vzniknutých prierahoch považuje za primerané v sume 1 500 €.

28. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Z uvedených dôvodov ústavný súd o návrhu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia.

29. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátkou JUDr. Martou Huttovou a ktoré sťažovateľka uplatnila v sume 355,73 €.

30. Úhradu priznal za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2015 (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Za dva úkony vykonané v roku 2015 patrí odmena v sume dvakrát po 139,83 €, teda 279,66 €, a dvakrát režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) po 8,39 €, teda 16,78 €, preto odmena spolu predstavuje sumu 296,44 €. Uvedená suma bola zvýšená o DPH vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Trovy právneho zastúpenia vrátane započítania DPH boli priznané v sťažovateľkou požadovanej sume 355,73 €.

31. Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku) podľa bodu 3 výroku rozhodnutia.

32. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. apríla 2016